

Τα Εισόδια της Υπεραγίας Θεοτόκου στο ναό του Σολομώντα

/ [Βίοι Αγίων](#)

Σήμερα, 21 Νοεμβρίου, η Εκκλησία μας εορτάζει τα Εισόδια της Υπεραγίας Θεοτόκου στο ναό του Σολομώντα. Σήμερα, πιστοί, ας πανηγυρίσουμε, με ψαλμούς και ύμνους ας δοξολογήσουμε τον Κύριό μας, τιμώντας ταυτόχρονα και την από το Θεό αγιασμένη ως άλλη κιβωτό, η οποία χώρεσε τον Αχώρητον Υιό και Λόγο του Θεού.

Γράφει ο Άγιος Ταράσιος Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως σε εγκωμιαστικό Λόγο για την εορτή: «Χαρούμενη και παράδοξη είναι η σημερινή πανήγυρη, δηλαδή η

είσοδος της Αειπαρθένου και Θεοτόκου στο ναό, οδηγεί δε σε υμνωδία τον πόθο των φιλεόρτων. Σήμερα ο ουρανός και η γη συνεορτάζουν και δοξολογούν το Δημιουργό, που διάλεξε από την ανθρώπινη φύση αυτήν την ευλογημένη από το Θεό κόρη, για δική του κατοικία. Σήμερα ετοιμάζεται η κατοικία του προαιώνιου μυστηρίου που επρόκειτο να φανερωθεί στο μέλλον. Σήμερα αυτή που γεννήθηκε από τον Ιωακείμ και την Άννα, μετά την υπόσχεση σ' αυτούς, προσφέρεται από τους ίδιους ως τίμιο δώρο σ' Αυτόν, που αργότερα καταδέχθηκε να γεννηθεί απ' αυτήν. Σήμερα το ξεκίνημα της χαράς, δηλαδή η Θεοτόκος, τριών ετών μπαίνει στο ναό, και προπορεύονται παρθένες κρατώντας λαμπάδες. Σήμερα η κατάργηση της κατάρας της στειρώσεως οδηγείται ως δώρο στα Άγια των αγίων. Σήμερα το περιεχόμενο του κηρύγματος των προφητών οδηγείται στα άδυτα από τον αρχιερέα και προφήτη Ζαχαρία. Εκεί που αυτός μια φορά το χρόνο με ευλάβεια εισερχόταν, η Θεοτόκος παρέμενε συνεχώς ημέρα και νύκτα».

Σύμφωνα με την Παράδοση της Εκκλησίας μας, ο Ιωακείμ και η Άννα, που ήσαν άτεκνοι μέχρι τα βαθιά γηρατειά, αισθανόμενοι ότι το παιδί που θα τους δώσει ο Θεός είναι δώρο και ευλογία δική Του, εκ συμφώνου είχαν υποσχεθεί στο Θεό να Του το αφιερώσουν. Έτσι, όταν γεννήθηκε η Παναγία μας, οι δίκαιοι γονείς της έσπευσαν να ξεπληρώσουν την υπόσχεσή τους.

Για την Εκκλησία, το εορταζόμενο γεγονός θεωρείται ως προοίμιο της ευδοκίας του Θεού, ως προμήνυμα για τα επερχόμενα σωτηριώδη γεγονότα: ο Θεός θα γινόταν άνθρωπος και θα μας έσωζε, με τη δική μας συγκατάθεση και συνεργασία.

Ο άνθρωπος που θα συνεργαζόταν, ως εκπρόσωπος όλων σ' αυτό το έργο, είναι η Παναγία, η Θεοτόκος Μαρία, που ως τρίχρονο παιδί αφιερώνεται στο ναό, για να προετοιμαστεί πνευματικά γι' αυτή την υψηλή αποστολή. Η μικρή κόρη του Ιωακείμ και της Άννας εισέρχεται στο χώρο, που ήταν απαγορευμένος ακόμη και για τους ιερείς, γιατί, εν δυνάμει, Αυτή είναι ο χώρος όπου θα κατοικήσει ο αχώρητος Θεός. Ακόμη και οι Άγγελοι εκπλήττονταν, όπως λέει ένας ύμνος της ημέρας, βλέποντας τη Μαριάμ να εισάγεται στα Άγια των Αγίων.

Η Εκκλησία όμως, ζώντας πια μέσα στην πραγματικότητα της εν Χριστώ σωτηρίας, δεν εκπλήττεται, αλλά δοξάζει και μακαρίζει την Κυρία Θεοτόκο ως «τον καθαρότατο ναό του Σωτήρος», γιατί αξιώθηκε, με την αρετή, την ταπείνωση, την πίστη και τη σεμνότητά της να προσελκύσει τη χάρη του Θεού και να γίνει Μητέρα του Σωτήρα μας και Μητέρα όλων των ανθρώπων, Πλατυτέρα των ουρανών, «το Ιερό θησαύρισμα της δόξης του Θεού».

Του Επισκόπου Μεσαορίας Γρηγορίου